

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक पाच

यशया चाळीस: सांत्वना द्या, सांत्वना द्या

Jeff Pippenger

2023-10-25

यशया चाळीसच्या पहिल्या सतरा वचनांमध्ये एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार जणांना भविष्यवाणीपूर्वक साडेतीन दिवसांच्या शेवटी स्थित केलेले आहे, ज्या काळात ते रस्त्यांवर मृत पडून होते, आणि जग आनंद करीत होते. सर्व संदेष्टे एकमेकांशी सहमत आहेत, आणि ते जे भविष्यसूचक घटना मांडतात त्या नेहमी इतर संदेष्ट्यांशी सुसंगत असतात; कारण देव गोंधळाचा कर्ता नाही.

आणि संदेष्ट्यांचे आत्मे संदेष्ट्यांच्या अधीन असतात. कारण देव गोंधळाचा कर्ता नाही, तर शांतीचा आहे, जसे संतांच्या सर्व मंडळ्यांत आहे. १ करिंथकरांस १४:३२, ३३.

येशूने आपल्या अनुपस्थितीत पाठविण्याचे जे अभिवचन दिले होते, तो सांत्वनकर्ता यशयाच्या अंतिम भविष्यवाणीपर कथनाचे बनलेले सव्वीस अध्याय यांतील अगदी पहिल्या वचनातील पहिल्याच शब्दांत स्थापित करण्यात आला. "सांत्वन करा, सांत्वन करा माझ्या लोकांचे, तुमचा देव म्हणतो." पहिल्या उल्लेखाचा नियम हे अधोरेखित करतो की पुढील सव्वीस अध्याय सांत्वनकर्त्यांच्या आगमनाच्या परिपूर्ण आणि अंतिम पूर्णतेच्या संदर्भात समजले जावेत.

आणि मी पित्याकडे विनंती करीन, आणि तो तुम्हांस दुसरा सहाय्यकर्ता देईल, म्हणजे तो तुमच्याबरोबर सदासर्वकाळ राहील.... परंतु तो सहाय्यकर्ता, जो पवित्र आत्मा आहे, ज्याला पिता माझ्या नावाने पाठवील, तो तुम्हांस सर्व गोष्टी शिकवील, आणि मी तुम्हांस जे काही सांगितले आहे ते सर्व तुमच्या स्मरणात आणील. योहान 14:16, 26.

मिलराइट इतिहासातील मध्यरात्रीची आरोळी ही एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात पुनरावृत्त होते.

"एक जग दुष्टतेत, फसवणुकीत व भ्रमात, अगदी मृत्यूच्या सावलीत पडलेले आहे,—झोपलेले, झोपलेले. त्यांना जागे करण्यासाठी आत्म्याची प्रसववेदना कोण अनुभवत आहे? कोणता आवाज त्यांच्यापर्यंत पोहोचू शकेल? माझे मन भविष्यकाळाकडे नेण्यात आले, जेव्हा संकेत दिला जाईल. 'पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यास बाहेर पडा.' परंतु काहींनी आपल्या दिव्यांची भर घालण्यासाठी आवश्यक तेल मिळविण्यास उशीर केलेला असेल, आणि मग फार उशिरा त्यांना कळेल की तेलाने दर्शविलेला स्वभाव दुसऱ्याला देता येत नाही." Review and Herald, February 11, 1896.

प्रश्न विचारला जातो, "कोणता आवाज" "झोपलेल्या" लोकांना "जागे" करू शकतो? यशया अध्याय चाळीसामध्ये त्यांना जागे करणारा "आवाज" म्हणजे "अरण्यात" "पुकारणारा" "आवाज" होय.

यरुशलेमेशी सांत्वनपूर्वक बोला, आणि तिच्यापाशी पुकारा, की तिची लढाई संपली आहे, तिचे अधर्म क्षमिले गेले आहेत; कारण तिच्या सर्व पापांबद्दल तिने परमेश्वराच्या हातून दुष्पट प्राप्त केले आहे. अरण्यात पुकारणाऱ्याचा "आवाज" .... यशया ४०:२, ३.

मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश हाच उत्तरकालीन पावसाचाही संदेश आहे.

"तुम्ही प्रभूच्या आगमनाला फार दूर ढकलत आहात. मी पाहिले की उत्तरवर्षाव [मध्यरात्रीच्या घोषणेप्रमाणे] अचानक येत होता, आणि दहापट सामर्थ्यासह." Spalding and Magan, 5.

देवाच्या वचनात आढळणाऱ्या अनेक प्रतीकांपैकी एक, जे उत्तरवर्षावाच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते, ते म्हणजे शब्द किंवा वाक्यप्रचार यांच्या द्विगुणीकरणाने ओळखले जाणारे प्रतीक. शब्दांचे किंवा वाक्यप्रचारांचे द्विगुणीकरण हे

शेवटच्या दिवसांतील मध्यरात्रीच्या घोषणेचे, अथवा उत्तरवर्षावाच्या संदेशाचे, एक प्रतीक आहे. “सांत्वन करा” या शब्दांच्या द्विगुणीकरणाचे प्रतीकत्व, यशया अध्याय चाळीसच्या आरंभीच्या भागाला विलंबकाळात स्थान देते, जेव्हा दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतातील मध्यरात्रीची घोषणा म्हणून दर्शविलेला संदेश ओळखला जावयाचा आणि नंतर घोषित केला जावयाचा असतो. त्या वेळी, ख्रिस्त निद्रिस्त कुमारिकांना जागृत करण्यासाठी सांत्वनकर्ता पाठवितो; त्या कुमारिका भविष्यवाणीमध्ये झोपलेल्या म्हणून, आणि काही भविष्यसूचक उताऱ्यांमध्ये मृत्यूची झोप झोपलेल्या म्हणून दर्शविल्या आहेत. यशया चाळीसचा पहिला श्लोक, भविष्यसूचक रीतीने, 18 जुलै 2020 च्या निराशेनंतर ‘साडेतीन’ प्रतीकात्मक दिवसांनी स्थित आहे, कारण तेव्हाच निद्रिस्तांना जागे करण्यासाठी सांत्वनकर्ता पाठविला जातो. साडेतीन दिवस हे अरण्याचे एक प्रतीक आहे, आणि तेथेच “वाणी” “हाक” मारण्यास आरंभ करते.

प्रकटीकरण अकरा, यहेज्केल सदतीस, मत्तय पंचवीस, मिलराइट्सचा इतिहास (तसेच प्रत्येक सुधारणा-चळवळीत आढळणारे मिलराइट इतिहासातील तेच मैलाचे दगड), हे सर्व मिळून झोपलेल्या कुमारिकांना जागृत करण्याच्या एका ‘विशिष्ट प्रक्रिये’ची ओळख करून देतात. ही प्रक्रिया निराशेच्या वेळी कुमारिका झोपी जाण्याने सुरू होते. निराशेच्या वेळी सुरू झालेला विलंबकाळ हा अखेरीस विलंबकाळ म्हणून ओळखला जातो. विलंबकाळाचा शेवटचा भाग म्हणजे मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाचा विकास होय. जेव्हा हा संदेश स्थापन होतो, तेव्हा तो आपल्या परमोच्च बिंदूपर्यंत, म्हणजे न्यायापर्यंत, पोहोचेपर्यंत घोषित केला जातो.

यशयामधील “आवाज” म्हणून दर्शविलेल्या दूताने कोणता संदेश घोषित करावयाचा आहे, असे विचारले. त्याला प्रतीकात्मक भाषेत इस्लामचा संदेश प्रस्तुत करण्यास सांगण्यात आले. इस्लामचा भविष्यवाणीचा संदेश निकट येणाऱ्या रविवार कायद्यापासून वेगळा केला जाऊ शकत नाही, कारण इस्लाम ही एक कर्णनाद करणारी सत्ता आहे, आणि प्रकटीकरणातील सात कर्णे त्या सत्तांवर देवाचा न्याय दर्शवितात ज्या रविवारचे कायदे लागू करतात. त्या सत्ता 321 मध्ये मूर्तिपूजक रोम होत्या, जो अजगराचे प्रतीक आहे; 538 मध्ये पापल रोम, जो पशूचे प्रतीक आहे; आणि संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येणारा रविवार कायदा, जो खोट्या संदेशाचे प्रतीक आहे.

“अरण्यात हाक मारणाऱ्या” त्या “आवाजाने” कोणता संदेश घोषित करावयाचा होता, याच्या ओळखीसंबंधी, देवाचे वचन कधीही निष्फळ होत नाही ही प्रतिज्ञा जोडलेली होती. देवाचे वचन कधीही निष्फळ होत नाही ही ‘प्रतिज्ञा आणि खात्री’ अगदी त्याच भविष्यवाणीपर संदर्भात स्थित आहे, जी हबक्कूक अध्याय दोन, वचन तीन मध्ये अशी व्यक्त केली आहे: “at the end it shall speak, and not lie: though it tarry, wait for it; because it will surely come, it will not tarry.” इस्लामचा संदेश कधीही निष्फळ होणार नाही; तो निश्चितच येईल. यशया अध्याय चाळीसचा शेवटचा वचन, हबक्कूकमधील त्या दर्शनाची वाट पाहणाऱ्यांना उद्देशून आहे.

परंतु जे परमेश्वराची वाट पाहतात त्यांचे बळ नव्याने प्राप्त होईल; ते गरुडांप्रमाणे पंखांनी उंच भरारी घेतील; ते धावतील, तरी श्रमणार नाहीत; ते चालतील, तरी थकणार नाहीत. यशया 40:31.

आता उघड केली जात असलेली सात मेघगर्जनांची “लपलेली इतिहासकथा” निराशेने सुरू होऊन निराशेनेच समाप्त होणाऱ्या तीन मार्गचिन्हांची ओळख करून देते. त्या प्रतीकात्मक इतिहासात तीन मार्गचिन्हे आहेत, जी दोन कालखंडांनी एकमेकांपासून विभक्त आहेत. एक निराशा विलंबकाळाची सुरुवात करते. विलंबकाळ शुद्ध केलेल्या संदेशाकडे आणि मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या भविष्यवाणीकडे नेतो. मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या संदेशाच्या घोषणेचा एक कालखंड सुरू करतो, जो न्याय म्हणून दर्शविलेल्या दुसऱ्या निराशेकडे नेतो. दोन कालखंडांनी विभक्त केलेल्या त्या तीन पायऱ्या, हिब्रू शब्द “सत्य” मध्ये जशा निर्माण केल्या आहेत तशा अल्फा आणि ओमेगा यांचे प्रतिनिधित्व करतात.

यहेज्केल सदतीसमध्ये, यहेज्केल हा यशया चाळीस मधील “वाणी”चाही प्रतिनिधी आहे. यशया चाळीसमधील वाणी विचारते, “मी काय पुकारू?” त्यानंतर यहेज्केल सदतीस, वचन सात मधील “वाणी”ने त्याला “आज्ञा दिल्याप्रमाणे” “भविष्यवाणी केली.”

म्हणून मला जशी आज्ञा करण्यात आली होती तशी मी भविष्यवाणी केली; आणि मी भविष्यवाणी करित असता एक आवाज झाला, आणि पाहा, एक कंप झाला, आणि हाडे एकमेकांशी जुळली, प्रत्येक हाड आपल्या हाडाशी. आणि मी पाहिले, आणि पाहा, त्यांच्यावर स्नायू व मांस आले, आणि त्यांच्या वर त्वचेचे आवरण चढले; तरी त्यांच्यामध्ये श्वास नव्हता. यहेज्केल 37:7, 8.

यहेज्केलच्या पहिल्या भविष्यवाणीने हाडे व मांस एकत्र आणले, परंतु ते अद्याप जिवंत नव्हते. "म्हणून," यहेज्केलने "जशी त्याला आज्ञा देण्यात आली होती" तशी दुसऱ्यांदा "भविष्यवाणी केली." दुसऱ्या भविष्यवाणीने त्या देहांना जीवन प्राप्त झाले. या दोन भविष्यवाण्यांचे आदामाच्या निर्मितीत प्रतिरूप आढळते.

आणि परमेश्वर देवाने भूमीच्या मातीपासून मनुष्याची रचना केली, आणि त्याच्या नाकपुड्यांत जीवनाचा श्वास फुंकला; आणि मनुष्य जिवंत जीव झाला. उत्पत्ति 2:7.

मृत, कोरड्या हाडांना जीवन देण्याची ही दोन टप्प्यांची प्रक्रिया प्रथम आदामाच्या निर्मितीत उल्लेखिली आहे; यामुळे हे अधोरेखित होते की देवाचे संदेष्टाकीय वचन हेच त्याचे सर्जनशील सामर्थ्य देखील आहे. देवाने प्रथम आदामाला "घडविले," आणि येहेज्केलाच्या पहिल्या भविष्यवाणीद्वारे हाडे व देह एकत्र आणले गेले; त्यानंतर देवाने "त्याच्या नाकपुड्यांत जीवनाचा श्वास फुंकला; आणि मनुष्य जिवंत प्राणी झाला."

यहेज्केलची दुसरी भविष्यवाणी "हाडांकडे" नव्हे, तर "वाऱ्याकडे" निर्देशित होती, कारण त्याला असे सांगण्यात आले होते की, "वाऱ्याला म्हण," "हे श्वासा, चार वाऱ्यांकडून ये, आणि या ठार मारलेल्यांवर फुंकर घाल, म्हणजे ते जिवंत होतील." यहेज्केलची दुसरी भविष्यवाणी, जी त्या मृत देहांना एका सामर्थ्यशाली सैन्याप्रमाणे जीवन देते, ती मृत देहांकडे नव्हे, तर वाऱ्याकडे निर्देशित होती. ती वाऱ्याला देहांवर श्वास फुंकण्याची आज्ञा होती. देवाच्या वचनात "श्वास" हा शब्द ज्या पहिल्या वेळी उल्लेखिला आहे, तो आदामाच्या निर्मितीच्या प्रसंगी आहे; आणि तेथे त्याची व्याख्या जीवनाचा श्वास अशी करण्यात आली आहे; आणि जे मृत देहांमध्ये जीवन आणते, ते चार वाऱ्यांकडून येते.

"देवदूत चार वारे धरून ठेवत आहेत; ते एका संतप्त घोड्याप्रमाणे दर्शविले गेले आहेत, जो सुटून जाऊन संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर झेपावण्याचा प्रयत्न करित आहे, आणि आपल्या मार्गात विनाश व मृत्यू वाहून नेत आहे.

"अनंत जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर असताना आपण झोपून राहावे काय? आपण मंद, थंड व मृतवत राहावे काय? अरे, आमच्या मंडळ्यांमध्ये देवाचा आत्मा व त्याचा श्वास त्याच्या लोकांमध्ये फुंकला जावा, जेणेकरून ते आपल्या पायांवर उभे राहून जगावेत." Manuscript Releases, volume 20, 217.

येथील दोन प्रश्न असे आहेत: आपण झोपू का, आणि आपण मृत होऊ का?...ही एकाच भविष्यसूचक अवस्थेसाठी वापरलेली दोन संज्ञा आहेत. देवदूतांनी रोखून धरलेल्या चार वाऱ्यांचा संदेश, हा असा संदेश आहे की जो देवाचा श्वास मृतांमध्ये प्रवेश करण्यास कारणीभूत ठरतो आणि त्यांना उठून उभे राहून जगण्यास प्रवृत्त करतो. चार वाऱ्यांचा संदेश हा इस्लामच्या क्रोधित घोड्याचा संदेश आहे. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील चार वाऱ्यांचा संदेश, हा शिक्का मारण्याचा संदेश आहे. प्रकटीकरण सात, पदे एक ते तीन, यांतील शिक्का मारण्याचा संदेश हा असा संदेश आहे की जो हे ओळखून देतो की देवाचे सेवक शिक्कामोर्तब होईपर्यंत चार वारे रोखून धरले गेले आहेत.

आणि या गोष्टींनंतर मी पृथ्वीच्या चार कोपऱ्यांवर चार देवदूत उभे असलेले पाहिले; ते पृथ्वीचे चार वारे धरून ठेवत होते, यासाठी की वारा पृथ्वीवर, समुद्रावर, किंवा कोणत्याही झाडावर वाहू नये. आणि मी पूर्वेकडून वर येणारा दुसरा एक देवदूत पाहिला, ज्याच्याकडे जिवंत देवाची मुद्रा होती; आणि ज्यांना पृथ्वी व समुद्र यांचे नुकसान करण्याचे अधिकार देण्यात आले होते त्या चार देवदूतांना त्याने मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हटले, "जोपर्यंत आम्ही आमच्या देवाच्या सेवकांच्या कपाळांवर मुद्रा करित नाही, तोपर्यंत पृथ्वीचे, समुद्राचे, किंवा झाडांचे नुकसान करू नका." प्रकटीकरण 7:1-3.

यहेज्केलची दुसरी भविष्यवाणी वाऱ्याला उद्देशून होती, आणि त्या वाऱ्याने शरीरांमध्ये आणलेले जीवन चार वाऱ्यांच्या संदेशातून आले. यहेज्केल सदतीसच्या आठव्या ते दहाव्या वचनांत "वारा" किंवा "श्वास" असे जे शब्द येतात, ते

प्रत्येक ठिकाणी तोच हिब्रू शब्द आहे. देवाने आदामामध्ये जीवनाचा श्वास फुंकला, आणि यहेज्केलमध्ये जीवनाचा श्वास हा चार वाऱ्यांकडून येणाऱ्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या संदेशाचा आहे. तो संदेश पहिल्या संदेशाद्वारे मृत्यूच्या दरीत एकत्र आणलेल्या शरीरांपर्यंत देवाची सर्जनशील सामर्थ्य पोहोचवितो. चार वाऱ्यांचा संदेश हा रविवारच्या कायद्याकरिता संयुक्त संस्थानांवर न्याय आणणाऱ्या इस्लामचा संदेश आहे. तो मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश आहे.

सात गडगडाटांचा गुप्त इतिहास एका निराशेने आरंभ होतो, जी उशीराच्या काळास सुरुवात करते. प्रकटीकरण अकरामध्ये, जेव्हा दोन संदेषे १८ जुलै, २०२० रोजी मारले गेले, तेव्हा उशीराचा काळ सुरू झाला. यहेज्केल त्या मृतांमध्ये होता, जेव्हा प्रभुने यहेज्केलास विचारले की रस्त्यात मृत पडलेले ते दोन साक्षीदार जिवंत होऊ शकतील काय.

परमेश्वराचा हात माझ्यावर होता, आणि त्याने मला परमेश्वराच्या आत्म्यात बाहेर नेले, व हाडांनी भरलेल्या दरीच्या मध्यभागी मला उभे केले; आणि त्याने मला त्यांच्या सभोवती फिरविले; आणि पाहा, त्या उघड्या दरीत फारच पुष्कळ होती; आणि पाहा, ती अत्यंत कोरडी होती. आणि तो मला म्हणाला, मनुष्यपुत्रा, ही हाडे जिवंत होऊ शकतील काय? तेव्हा मी उत्तर दिले, हे प्रभु परमेश्वरा, तू जाणतोस. यहेज्केल ३७:१-३.

सातव्या वचनात, जेव्हा येहेज्केल या दोन भविष्यवाण्यांपैकी पहिली भविष्यवाणी सांगतो, तेव्हा संदेश फक्त असा होता, “हे कोरड्या हाडांनी, परमेश्वराचे वचन ऐका.” प्रकाशितवाक्यामध्ये योहान लिहितो, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने जे ऐकतात ते धन्य आहेत.” येहेज्केल त्या मृत, कोरड्या हाडांचे प्रतिनिधित्व करतो जे धन्य आहेत, म्हणजे जे येहेज्केलच्या परमेश्वराचे वचन ऐकण्याच्या आज्ञेला ऐकतात; आणि त्याचे वचन सत्य आहे. येहेज्केलच्या दुसऱ्या अध्यायात, देवाचे वचन ऐकणाऱ्यांचा अनुभव वर्णन केला आहे.

आणि तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, आपल्या पायांवर उभा रहा, म्हणजे मी तुझ्याशी बोलेन. आणि तो माझ्याशी बोलला तेव्हा आत्मा माझ्यात प्रवेशला, आणि त्याने मला माझ्या पायांवर उभे केले, म्हणजे जो माझ्याशी बोलत होता त्याचे मी ऐकले. यहेज्केल २:१, २.

प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायात, जेव्हा मृत देह प्रभूचे वचन ऐकतात, तेव्हा सांत्वनकर्ता त्यांच्यामध्ये प्रवेश करतो आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहतात. त्यांना त्यांच्या पायांवर उभे करणारा तो सांत्वनकर्ताच आहे.

आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. प्रकटीकरण ११:११.

मृतांचे उभे राहणे हे दोन टप्प्यांच्या प्रक्रियेतील पहिले पाऊल आहे, जी त्यांना त्यांच्या कबरींतून बाहेर उचलून रविवार कायद्याच्या न्यायसमयी उभारण्यात येणारे ध्वजचिन्ह बनविते. अध्याय अकरामध्ये जेव्हा ते उभे राहतात, तेव्हा त्यांना पाहणाऱ्यांवर “मोठी भीती” येते.

तो भीतीमुळे आपल्या दुर्गात जाईल, आणि त्याचे सरदार ध्वज पाहून घाबरतील, असे परमेश्वर म्हणतो, ज्याचा अग्नी सियोनमध्ये आहे, आणि ज्याची भट्टी यरुशलेममध्ये आहे. यशया ३१:९.

मिलराइट इतिहासातील “मध्यरात्रीचा आक्रोश” हा संदेश दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचा दुसरा भाग होता. दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशामुळे मिलराइट लोकांचे त्या त्या वेळी बाबेलच्या कन्या म्हणून ओळखल्या गेलेल्या मंडळ्यांपासून विभाजन झाले, आणि विश्वासू लोकांना बाहेर येऊन मिलराइट लोकांसोबत उभे राहण्याचे आवाहन करण्यात आले. त्या संदेशाद्वारे विश्वासणाऱ्यांचे एक ‘शरीर’ घडविण्यात आले, आणि त्यानंतर दुसरे पाऊल म्हणजे “मध्यरात्रीचा आक्रोश” हा संदेश, ज्याने दुसऱ्या संदेशाशी संयोग साधून त्याला सामर्थ्य दिले. त्यानंतर मिलराइट लोक एक प्रबळ सैन्य झाले, ज्यांनी तो संदेश भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखा संपूर्ण देशभर नेला. ही दोन टप्प्यांची प्रक्रिया म्हणजे प्रकटीकरण अठरा मधील दोन स्वर होत, आणि तीच प्रकटीकरण अकरा मधील रस्त्यावर ठार मारण्यात आलेल्या येहेज्केलमधील मृत, कोरड्या हाडांच्या पुनरुत्थानाची अगदी तंतोतंत प्रक्रिया आहे.

“स्वर्गातून आलेल्या त्या पराक्रमी देवदूताला साहाय्य करण्यासाठी देवदूत पाठविण्यात आले, आणि मला असे स्वर ऐकू आले की ते जणू सर्वत्र घुमत होते, ‘माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होणार नाही, आणि तिच्या पीडांचा भाग तुम्हांला मिळणार नाही; कारण तिची पापे स्वर्गपर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे.’ हा संदेश तिसऱ्या संदेशाची एक भर असल्यासारखा वाटला, आणि जसा 1844 मध्ये मध्यरात्रीचा पुकारा दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला जोडला गेला होता, तसाच हा त्याच्याशी जोडला गेला.” *Spiritual Gifts, volume 1, 195, 196.*

सात गडगडाटांच्या गुप्त इतिहासातील पहिली वाटखून म्हणजे निराशा होय, जी विलंबाच्या काळाची सुरुवात करते. विलंबाचा काळ हा असा एक कालावधी आहे की जो साडेतीन दिवस असा दर्शविला आहे, आणि तो अरण्याचे प्रतीक आहे. अरण्यातील चाळीस वर्षांच्या भटकंतीच्या शेवटी, यहोशवाने एक प्रबळ सेना वचनदत्त देशात नेली. साडेतीन दिवसांच्या शेवटी, यहेज्केलला मृत्यूच्या दरीत नेण्यात येते, आणि त्याला मृत देहांना “परमेश्वराचे वचन ऐका” अशी आज्ञा देण्यास सांगितले जाते. यहेज्केल हा अरण्यात आक्रोश करणारा एक “स्वर” आहे. परमेश्वराचे वचन ऐकण्याची आज्ञा देहांचे अवयव एकत्र आणते, परंतु ते अद्याप जिवंत नसतात, ते अद्याप सेना नसतात, ते अद्याप शिक्कामोर्तब झालेले नसतात. दुसऱ्या अध्यायात यहेज्केलद्वारे उच्चारलेले “परमेश्वराचे वचन” हे ओळख करून देते की, सांत्वनकर्ता येतो तेव्हा, देवाची प्रजा उभी राहते, आणि त्याच वेळी ती परमेश्वराचे वचन ऐकते. ख्रिस्ताने वचन दिले होते की, रस्त्यावर त्यांची हत्या झाल्यानंतर साडेतीन दिवसांनी, तो सांत्वनकर्ता पाठवील.

एकदा उभे राहिल्यावर, ‘जे अद्याप जिवंत नाहीत’ त्या देहांना दुसरी भविष्यवाणी दिली जाणार आहे. यशयातील “अरण्यात हाक मारणारा आवाज” विचारतो की त्याने कोणती भविष्यवाणी पुकारावी? यहेज्केल आणि यशया चाळीस मधील “आवाज” या दोघांना सादर करण्याची जी “वार्ता” आज्ञा देण्यात आली आहे, ती इस्लामाची वार्ता आहे. जेव्हा ती भविष्यवाणी दिली जाते, तेव्हा “आदम” एका पराक्रमी सैन्याप्रमाणे जिवंत होतो. त्यानंतर जिवंत असलेले दोन साक्षीदार, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या मंजुरीमुळे, संयुक्त संस्थानांवर इस्लामाच्या न्यायाचा संदेश घोषित करतात. रविवारच्या कायद्याचा न्याय हा सात गडगडाटांच्या गुप्त इतिहासातील तिसरा मार्गचिन्ह आहे. जेव्हा तो पूर्ण होतो, तेव्हा ते सैन्य ध्वजाप्रमाणे स्वर्गाकडे उंचावले जाते, आणि प्रकटीकरण चौदा मध्ये त्याचे प्रतिनिधित्व केलेले आहे.

“पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांमध्ये मला एक अनुभव आला आहे. हे देवदूत आकाशाच्या मध्यभागी उडताना दाखविले आहेत, जगाला इशान्याचा संदेश जाहीर करीत आहेत, आणि या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत जगणाऱ्या लोकांशी त्यांचा थेट संबंध आहे. कोणीही या देवदूतांचा आवाज प्रत्यक्ष ऐकत नाही, कारण ते स्वर्गीय विश्वाशी सुसंवादाने कार्य करणाऱ्या देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करणारे प्रतीक आहेत. देवाच्या आत्म्याने प्रकाशित झालेले आणि सत्याद्वारे पवित्र ठरलेले पुरुष व स्त्रिया, हे तीन संदेश त्यांच्या नियोजित क्रमाने जाहीर करतात.” *Selected Messages, book 2, 387.*

उभारलेला ध्वज म्हणजे आकाशाच्या मध्यभागी उडणारा तिसरा देवदूत होय, जो मानवजातीस पशूची खूण स्वीकारण्याविरुद्ध इशारा करीत आहे. ते पराक्रमी सैन्य हा संदेश जगासमोर सादर करीत राहते, जोपर्यंत मिखाएल उठून उभा राहत नाही आणि मानवी कसोटीचा काळ समाप्त होत नाही.

पुढील लेखात आपण या विचारांचा पुढे उहापोह करू.

आणि मध्यरात्री आरडाओरड झाली, पाहा, वर येत आहे; त्याच्या भेटीस बाहेर पडा. मत्तय 25:6.